شبیهسازی رایانهای در فیزیک تمرین هشتم: انتگرال تعینی

سینا معمر ۹۵۱۰۲۳۱۶

۱۹ شهریور ۱۴۰۰

۱ معادله دیفرانسیل مرتبه اول

کد این بخش از تمرین را در فایل q1.py میتوان مشاهده نمود. ابتدا قبل از حل عددی معادله، باید آن را به یک معادله بیبعد تبدیل کنیم تا اثر واحدها از بین برود و با عددهای خیلی کوچک و یا بزرگ مواجه نشویم. برای بیبعد کردن معادله به صورت زیر عمل می کنیم:

$$R\frac{dQ}{dt} + \frac{Q}{C} = V \Rightarrow \frac{RC}{VC}\frac{dQ}{dt} + \frac{Q}{VC} = 1 \tag{1}$$

$$\begin{cases} Q' = \frac{Q}{VC} \\ \tau = \frac{t}{RC} \end{cases} \Rightarrow \frac{dQ'}{d\tau} + Q' = 1 \tag{7}$$

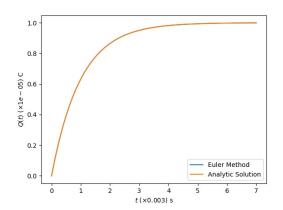
معادلهی بالا یک معادلهی بیبعد است که در نتیجه دوره تناوب آن از مرتبهی 1 است. با توجه به مقادیر داده شده خواهیم داشت:

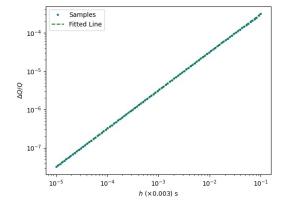
$$\begin{cases} Q' = Q \times 10^5 \\ \tau = \frac{t}{3} \times 10^3 \end{cases} \tag{\ref{T}}$$

شبیهسازی را برای زمان $t=21~{\rm ms}$ یا معادلا $\tau=7$ با قدمهای $h=10^{-4}$ انجام می دهیم. نتیجه ی به دست آمده را در شکل ۱ می توان مشاهده نمود. همان طور که دیده می شود جواب به دست آمده به خوبی با جواب تحلیلی تطابق دارد. برای مشاهده ی رابطه ی خطای جواب نهایی با مقدار h، باید برای h های مختلف مقدار نهایی را با استفاده از روش اویلر به دست آورد و سپس خطای نسبی آن را رسم نمود. نمودار به دست آمده را در شکل ۲ می توان مشاهده نمود. همان طور که انتظار داشتیم نمودار تمام لگاریتم آن خطی با شیب $1\approx 0.997$ است. در نتیجه $\Delta Q/Q=O(h)$ خواهد بود که با تئوری نیز هم خوانی دارد.

۲ معادله دیفرانسیل مرتبه دوم

کد این بخش از تمرین را در فایل q2.py میتوان مشاهده نمود. معادلهی داده شده خود به صورت بیبعد است به همین دلیل نیازی برای تغییر دادن آن قبل از شبیهسازی نیست. شبیهسازی را با استفاده از الگوریتههای گفته شده مرای دلیل نیازی برای جواب $t=20\pi$ و شرایط اولیهی t=0 و شرایط اولیهی t=0 و شرایط اولیهی آمده به دست آمده از روش های مختلف به جز روش را در شکل t=1 میتوان مشاهده نمود. همان طور که دیده می شود جواب به دست آمده از روش های مختلف به جز روش

شکل ۲: خطای نسبی جواب نهایی به دست آمده از روش اویلر برای معادلهی شارژ خازن در زمان $t=21~{
m ms}$ برای h های مختلف

شکل ۱: مقایسه ی جواب تحلیلی و جواب به دست آمده از روش اویلر برای معادله ی شارژ خازن با قدمهای 10^{-4}

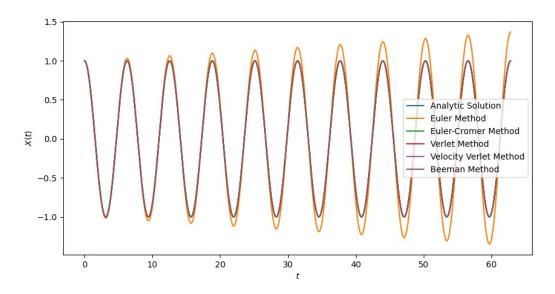
اویلر، به خوبی با جواب تحلیلی تطابق دارند. ولی در مورد روش اویلر مشاهده می شود که با گذشت زمان، دامنه ی نوسان افزایش می یابد. هم چنین نمودار فضای فاز نوسان افزایش می یابد. هم چنین نمودار فضای فاز به دست آمده از روشهای مختلف را در شکلهای \dagger تا \dagger می توان مشاهده نمود. همان طور که دیده می شود در تمام آنها به جز روش اویلر، نمودار فضای فاز به صورت دایره است که نشان دهنده ی پایستگی انرژی در معادله می باشد. ولی در نمودار به دست آمده از روش اویلر شاهد هستیم که شعاع دایره به تدریج افزایش می یابد و به عبارت دیگر انرژی زیاد می شود که این بر خلاف ذات معادله است. پس برای این معادله تمامی روشها به جز اویلر پایستگی انرژی را حفظ می کنند.

۲ ناپایداری الگوریتمها

کد این بخش از تمرین را در فایل q3.py می توان مشاهده نمود. در این سوال معادلهی (۲) را با استفاده از الگوریتم داده شده حل عددی می کنیم. نتیجه به دست آمده را در شکل ۹ می توان مشاهده نمود. همان طور که دیده می شود جواب به دست آمده از حل عددی حول جواب تحلیلی نوسان می کند و دامنه ی این نوسان با گذشت زمان افزایش می یابد. علاوه بر آن همان طور که دیده می شود با افزایش طول قدمها یا معادلا کاهش دقت، دامنه ی این نوسانات نیز افزایش می یابد. در نتیجه با توجه به این رفتار، پاسخ به دست آمده از این الگوریتم برای معادله ی شارژ خازن پایداری نخواهد داشت.

۴ آشوب

کد این بخش از تمرین را در فایل q4.py می توان مشاهده نمود. برای به دست آوردن مقادیر تناوبی x در هر x تعدادی نقطه به طور تصادفی از بازه ی x_0 انتخاب می کنیم. سپس این نقاط را به عنوان x_0 در نظر می گیریم و با استفاده از معادله بازگشتی داده شده x_n را به دست می آوریم. x_n را باید به گونهای انتخاب کنیم که جوابهای به دست آمده به جوابهای تناوبی تزدیک شده باشند. نتیجه ی به دست آمده را در شکل ۱۰ می توان مشاهده نمود. x_n در نمودار به دست آمده زوم می کنیم و در آن ناحیه با قدمهای کوچک تر و با x_n بیش تر محاسبات را انجام می دهیم تا با دقت بیش تر بتوانیم این مقادیر را تعیین کنیم. با دقت x_n نمودارهای به دست آمده را در شکلهای ۱۱ تا ۱۷ می توان مشاهده نمود. با می توانیم مقادیر را به دست بیاوریم.

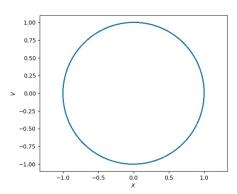
توجه به این نمودارها خواهیم داشت:

$$\begin{cases} r_0 = 0.250000 \pm 10^{-6} \\ r_1 = 0.749999 \pm 10^{-6} \\ r_2 = 0.862372 \pm 10^{-6} \\ r_3 = 0.886020 \pm 10^{-6} \\ r_4 = 0.891101 \pm 10^{-6} \\ r_5 = 0.892189 \pm 10^{-6} \\ r_{\infty} = 0.892487 \pm 10^{-6} \end{cases}$$
(*)

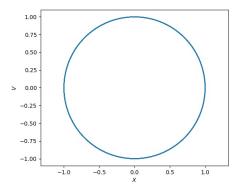
برای محاسبه ی δ لازم است که فاصله ی بین نقاط دوشاخگی را در حد $\infty \to \infty$ داشته باشیم. ولی از آنجایی که برای محاسبه ی عددی این کار ناممکن است، باید تا حد ممکن برای n های بزرگ این مقادیر را محاسبه کنیم. علاوه بر این سختی دیگر این است که فاصله ی بین r_n ها به صورت هندسی کاهش مییابد، در نتیجه برای محاسبه ی دقیق تر آن باید r_n ها را با دقت بسیار بیش تری تعیین نمود. با دقت $\Delta r = 10^{-6}$ می توان حداکثر r_n های قابل مشاهده در شکلهای ۱۴ تا ۱۶ را به دست آورد. با توجه به این نمودارها خواهیم داشت:

$$\delta \approx \frac{r_4 - r_3}{r_5 - r_4} = 4.668 \tag{(\Delta)}$$

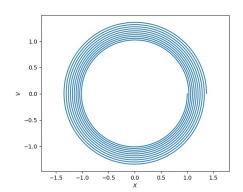
برای محاسبه ی α لازم است که خط 0.5 $x_m=0.5$ را رسم کرده و محل تلاقی آن با نمودار را پیدا کنیم. سپس در این نقاط اندازه ی دوشانه ی دوشاخگی را به دست بیاوریم. ولی باید توجه داشت که نسبت اندازه ی دو دهانه ی متوالی در حد ∞ برابر با مقدار دقیق α خواهد شد. ولی از طرف دیگر اندازه ی دهانه ها به صورت هندسی کاهش می یابد. به همین دلیل نیاز است تا با دقت بیش تری آنها را محاسبه نمود. با دقت $\Delta r=10^{-6}$ محل برخورد خط x_m با

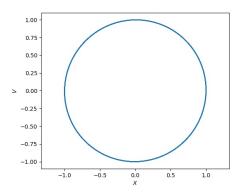
شکل ۵: نمودار تغییرات سرعت بر حسب مکان برای معادله ی داده شده و با روش اویلر-کرامر و با قدمهای $v_0=0$ و با قدمهای $x_0=1$ و با

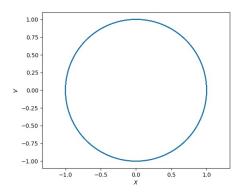
شکل ۷: نمودار تغییرات سرعت بر حسب مکان برای معادله ی داده شده و با روش ورله سرعتی $v_0=0$ و با قدمهای $x_0=1$ و با قدمهای و با قدمهای و با شرکت

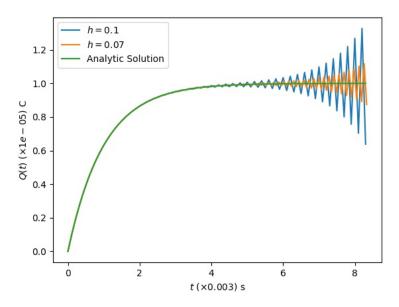
شکل ۴: نمودار تغییرات سرعت بر حسب مکان برای معادله ی داده شده و با روش اویلر و با $v_0=0$ و با $x_0=1$ و با $x_0=1$

شکل ۶: نمودار تغییرات سرعت بر حسب مکان برای معادله ی داده شده و با روش ورله و با قدمهای $v_0=0$ و با $x_0=1$ و با $x_0=1$

شکل ۸: نمودار تغییرات سرعت بر حسب مکان برای معادله ی داده شده و با روش بیمن و با قدمهای $v_0=0$ و با $x_0=1$ و با $x_0=1$

شکل ۹: حل معادلهی شارژ خازن با استفاده از الگوریتم داده شده برای h=0.1 و h=0.07 و مقایسهی آنها با جواب تحلیلی

نمودار را برای R_3 و R_4 مطابق شکلهای ۱۸ و ۱۹ به دست می آوریم. با توجه به نمودارهای به دست آمده خواهیم داشت:

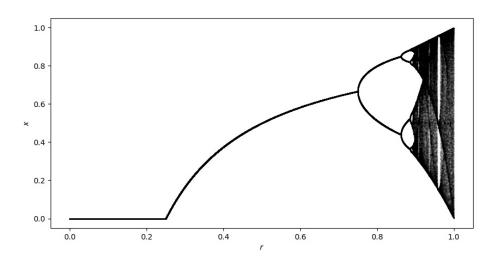
$$\begin{cases} R_3 = 0.888660 \pm 10^{-6} \\ R_4 = 0.891667 \pm 10^{-6} \end{cases} \tag{9}$$

حال باید مقدار نمودار در نزدیک ترین شاخه به x_m را در این نقاط به دست آورده و اندازه ی دهانه را حساب کنیم. مقادیر به دست آمده به صورت زیر هستند:

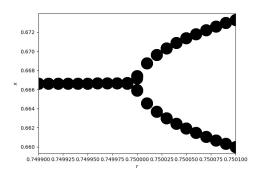
$$\begin{cases} d_3 = +0.04597432 \pm 10^{-8} \\ d_4 = -0.01833121 \pm 10^{-8} \end{cases}$$
 (Y)

$$\Rightarrow \alpha \approx \frac{d_3}{d_4} = -2.508 \tag{(A)}$$

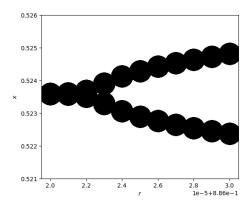
$$p = Ae^{+k_{\text{real}}x}e^{jwt} \tag{9}$$

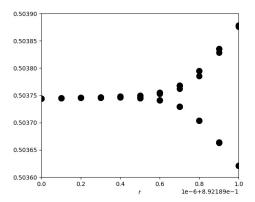
شکل ۱۰: نمودار دوشاخگی برای معادله لاجستیک برای $r\in[0,1]$ با قدمهای $\Delta r=10^{-4}$ و با 100 نمونه x برای هر $r=10^4$ و محاسبه تا $n=10^4$

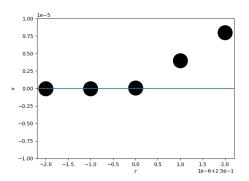
شکل ۱۲: نمودار دوشاخگی برای معادله $\Delta r = 10^{-6} \ \mathrm{Ur}$ با قدمهای حول r_1 با قدمهای محاسبه تا r_1 با 100 نمونه r_2 برای هر r_3 و محاسبه تا

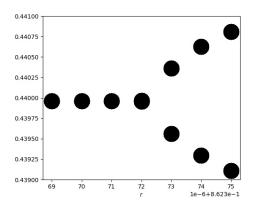
شکل ۱۴: نمودار دوشاخگی برای معادله $\Delta r = 10^{-6}$ و لاجستیک حول r_3 با 100 نمونه x برای هر r و محاسبه تا 100

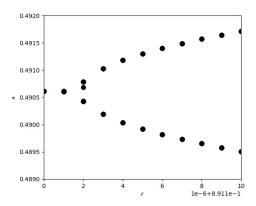
شكل ۱۶: نمودار دوشاخگى براى معادله $\Delta r = 10^{-6}$ و لاجستيک حول r_5 با قدمهاى $n=10^5$ نمونه x براى هر r و محاسبه تا 100

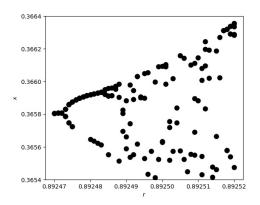
شکل ۱۱: نمودار دوشاخگی برای معادله $\Delta r = 10^{-6}$ و لاجستیک حول r_0 با قدمهای $n=10^7$ نمونه x برای هر r و محاسبه تا $t=10^7$

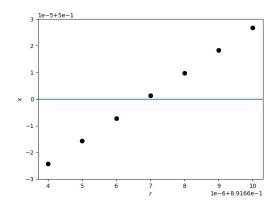
شكل ۱۳: نمودار دوشاخگى براى معادله $\Delta r=10^{-6}$ و لاجستيک حول r_2 با قدمهاى $n=10^6$ نمونه x براى هر r و محاسبه تا x

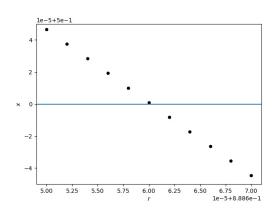
شكل ۱۵: نمودار دوشاخگى براى معادله $\Delta r=10^{-6}$ و لاجستيک حول r_4 با قدمهاى 10^5 نمونه x براى هر r و محاسبه تا 10^5

شکل ۱۷: نمودار دوشاخگی برای معادله $\Delta r = 10^{-6}$ و با لاجستیک حول r_∞ با قدمهای $n=10^5$ نمونه x برای هر r و محاسبه تا 100

شكل ۱۹: نمودار دوشاخگى و خط x_m براى معادله 100 لاجستيک حول R_4 با قدمهاى $n=10^{-6}$ و با $n=10^5$ نمونه x براى هر r و محاسبه تا

شکل ۱۸: نمودار دوشاخگی و خط x_m برای معادله 100 لاجستیک حول R_3 با قدمهای $\Delta r = 10^{-6}$ و با $n = 10^5$ نمونه α برای هر α و محاسبه تا α